

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 d'octubre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- l'expedient de jurisdicció voluntària promogut per la representació processal dels Srs. M.P.C., F.F.P., B.R.E., A.R.S., B.R.S., I.Z.B., M.Z.B., A.M.Z.B. i A.S.C.;

II.- Per escrit presentat en data 23 de juliol del 2015 per la part promotora mitjançant el què sol·licitava que l'autoritat judicial, actuant en substitució de l'entitat bancària X., SA, procedís al nomenament d'un àrbitre;

III.- Donat trasllat de l'escrit, la representació processal de l'entitat X., SA, s'ha manifestat per escrit de data 1 d'octubre del 2015, mitjançant el què s'oposa a la petició de designació d'àrbitre, per motiu que la societat es troba en procés de resolució en el que no pot emmarcar-se l'exercici del dret de separació per part dels socis;

IV.- L'Hble. Batlle va dictar en data de 8 d'octubre de 2015 l'Aute en el que resolia que :

"1er. No donar lloc a la petició formulada per la representació processal dels Srs. Srs. M.P.C., F.F.P., B.R.E., A.R.S., B.R.S., I.Z.B., M.Z.B., A.M.Z.B. i A.S.C. per escrit de 23.7.15.

2n.- Donar trasllat a la representació processal de la part promotora de l'escrit de manifestacions a l'entitat X.,SA de data 1 d'octubre de 2015.

3er.- No establir una especial condemna en costes"

V.- Contra tal Aute va interposar recurs d'apel·lació, en degut temps i forma, la representació processal dels Srs. Srs. M.P.C., F.F.P., B.R.E., A.R.S., B.R.S., I.Z.B., M.Z.B., A.M.Z.B. i A.S.C. en virtut dels arguments que exposen en les seves conclusions, demana la seva revocació i que s'estimi íntegrament la seva petició del dia 23.7.15, imposant a l'adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present procediment de jurisdicció voluntària, la part agent -socis minoritaris- reclama de la Batllia el nomenament d'un àrbitre com a conseqüència de la seva decisió d'exercir el seu dret de separació com a socis de l'entitat X., SA amb motiu de la decisió del Y. de publicar un comunicat en el

dia x. de x. de x. mitjançant el qual designava l'entitat com a sospitosa de blanqueig de diners. L'Entitat va ser intervinguda per Z. al dia següent. Els administradors judicials varen presentar en el dia 26.3.15 una demanda d'arranjament judicial, abans de que els socis minoritaris ara peticionaris en data 2.4.15 una pretensió de separació com a socis. Posteriorment, en el dia 16.4.15, va entrar en vigor la Llei 8/2015 de 2 d'abril de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries.

SEGON.- Atesa la seva voluntat de separació com a socis -amb efectes del dia 10.3.15, dia anterior a la intervenció de X.-, en fonament a l'article 81 de la Llei 20/2007 de societats anònimes i de responsabilitat limitada, la part sol·licitant pretén que se li valorin les seves accions en la data indicada i així siguin reemborsats, tal i com preveu l'article 82 de l'esmentada Llei 20/2007 i en aplicació dels estatuts de l'Entitat (article 34).

La part contraria s'oposa a la pretensió de l'arbitratge perquè es pressuposa que tenen dret a la separació com a socis els sol·licitants, cosa que nega.

L'Aute d'instància considera que existeix una controvèrsia entre les parts i que la jurisdicció voluntària no és el camí processal adient.

TERCER.- Efectivament, la part dispositiva de la decisió de l'Hble. Batlle està plenament ajustada a dret. No és acceptable l'argument de la part sol·licitant conforme en aquest procediment només es tracta de nomenar un segon àrbitre i que el fet que la part contraria s'hi oposi faria inútil sempre el procediment d'arbitratge. El que es tracta aquí és que el que es discuteix per X. és que la qüestió que hauria de resoldre un arbitratge, no ho pot ser. És a dir, els tribunals no poden constituir-nos en aquest cas com simples espectadors i fer una tasca purament mecànica com pot ser nomenar un àrbitre, sense conèixer i analitzar si existeix una controvèrsia raonable que faci inviable el procediment de jurisdicció voluntària.

I quan fem l'anàlisi en el cas present detectem que hi ha una controvèrsia entre les parts sobre el dret de separació de socis que pretenen els sol·licitants i d'aquí que necessitin que es designi un àrbitre per cada part i un tercer de consens.

QUART.- La controvèrsia plantejada per X. es centra en que els socis minoritaris sol·licitants exerciten de manera unilateral el dret de separació a l'empara de l'article 81 de la Llei 20/2007. I un cop donen per fet que el seu dret està ajustat a dret, pretenen passar el pas següent que és el de l'article 82 de la dita Llei.

Argumenta X. que el dret de separació regulat en l'article 81 de la LSA és previst quan concorrin de manera cumulativa dos circumstàncies; 1) motius "justos" per separar-se; 2) i quan hagin votat en contra d'un acord de substitució de l'objecte social, o del trasllat del domicili social a l'estranger. I el precepte afegeix que "els estatuts podran fixar altres causes específiques per a l'exercici del dret de separació del soci i determinar-ne el règim". No és el cas dels estatuts de la X. que no preveuen cap altre supòsit.

Segons això, la part contraria als sol·licitants argumenta que ja no poden acudir a l'article 34 dels estatuts (clàusula compromissòria d'arbitratge) perquè aquesta clàusula només és aplicable als casos de divergències entre els socis i la societat sobre "la interpretació, aplicació o execució" dels estatuts i ja hem vist que aquests no preveuen cap causa de separació diferent a les de la Llei i per això no són d'aplicació.

En conclusió, la controvèrsia plantejada per X. és raonable i posa en qüestió el dret a separar-se com a socis, que és el fonament dels sol·licitants per demanar la designa d'un segon àrbitre. En conseqüència, en un procediment de jurisdicció voluntària no es pot resoldre el litigi que separa a les parts i, per això, no existeix cap motiu pel qual la Batllia hagi de designar cap àrbitre en aquest cas.

CINQUÈ.- Pel altressí, la part sol·licitant del procediment de jurisdicció voluntària demana l'adopció de mesures cautelars que afecten a tercers (A. i K.) cosa que la resolució d'instància ja ni entra perquè tampoc ha entrat en la qüestió principal. Si aquesta no pot ser abordada en aquest procediment, encara menys es pot adoptar quan són mesures que afecten a tercers.

En conclusió, cal desestimar el recurs.

SISÈ.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal dels Srs. Srs. M.P.C., F.F.P., B.R.E., A.R.S., B.R.S., I.Z.B., M.Z.B., A.M.Z.B. i A.S.C.; contra l'Aute de l'Hble. Sra. Batlle de data 8 d'octubre del 2015 que confirmem íntegrament, amb imposició de les costes d'aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-